

پروُن سوگین

کیف

شخصی ابتکارات

ББК 84(5Тад-6Гор)

УДК 811-81'272-81'354=221.32

Б 30

پروون سوگین

بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویچ
آزادبڼ گړډیچن از روسی زف تر خړنونه زف.
کیف، شخصی ابتکارات، ۲۰۱۷. – ۸۴ صفحه

داستانهای ایرانی
بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویچ
حکایت به زبان شغنانی از زبان روسی
کیف، ابتکارات شخصی، ۲۰۱۷. – ۸۴ صفحه

**Қиссаҳои Субҳӣ,
Бахтоваршоев А.Ш.
Ҳикоят ба забони шугнонӣ аз забони русӣ.
Киев, Ибтикороти шахсӣ, 2017. – 84 с.**

**Персидские сказки,
Госиздательство художественной литературы, М.: 1956.**

**Пересказ на шугнанский язык Бахтоваршоева А.Ш.
Киев, Частная инициатива, 2017. – 84 с.**

©Бахтоваршоев А.Ш., 2017

بخت آورشاه یف ع.ش. ، ۲۰۱۷

پرون سوگین

گرڈپنچن اس روسی تر سریلیک: بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویچ

گرڈپنچن اس سریلیک تر خرنونے: سرورشاه ارکان

فرت ارھی فراد

فُدج نہ فُدج یے چارک فُدج. ایلاہف-رد یو فُدج معلوم هر رهنگ پیر، ایلاہف-رد هر رهنگ خلیفه، ات ایلاہف-رد هر رهنگ ملا. وے-ند فُخ یے فز ات یے چند مَر. یو یے تو سال تے اس وَم خو فز اُخمد چورج بنئیداو، هر وختے خبمکبن وَم خبم تیر خہ ربورج، ات دوس-پوس گھپ ڈند، هر وخت فبگہ خہ سُدج. ات یے مہب، بهار دورہ، اس وے سحر وے، بارونے دخن، یو غل تر خو چیدہج بنهر مابین فہ تیزد، اس کوہ تیر وابنت صاف ژرنب چرخہ. ید چرخہ خوند چیدبن(چدبن) ات باغبن تر تیر زببنت، خوند چھخت جے خہمب گچہ یبن فہ نرجیست خو فرئیت خو تر دے بنهر مابین خو ڈید وے ترپاڈ. یو بیچاره خو سپارت ات ین وے فز ات وے مال قتیر صغیرہ رسبن. بعدے وے کارنگے یه چاست، وَم-ند بن ربڈج یے فز ات ڈو-ارھی مَر، لوفد خُرد، ید فز لب تر وڈ-ترم زببنت، وُز ته دم چیبنتاو نہ فھر ڈیم، مگم دم شیچ پرڈهم، مو-رد بن دھڈ مرین بهس. بعد پرڈید وَم خو یے خیاط همسایه-ارد.

ید خیاط تر وَم فز خوش سُنت، یعنے شیچ تَش هر مہب ڈوخ-ام دم ات بنوفد ته مو-ند سؤد. بعد ته کُم اس وندے پھی، گرڈه ته مس پیخ-ام، اته قوتے لایمُت ته مو-رد ات مو ارھی پَخبن-ارد هر مہب ته پیڈا سؤد.

وے یے گہ مہبے خو سر خدیر پُخ رماد وَم پئیداو. یو یے یاد وَم تیر اس خدھر وُڈ، یمند بشهند واپس خہ فُد، بعدے تا بنومبُخ وَم پئید. یه یے دس لب واپس خود ادے، وَم قیچ قہپ دستور تھچک سُنت. خیر درو نیست ات، یو یے لاغ پے لاغ اس وَم سوال چود:

- آه فزک، سپر-ت سُنت-آ؟

بنا کھند یه جواب ڈاد:

- وُز-ام دس سپر-ادے، هر مو قیچ یے پھرک-ارد جای نہ فز یے!

یو صاف حیرون سُنت، خرهنگ فز گھپ ڈید، اته، بعد وے بیاد ڈاد-ادے، یه پرا خلیفه- یند فُد، ات دے جہت دوس تر خو یاد خو لوفد:

- دس خہ فب، لب بشهند، تاید-ام تر خو چید!

یو یے وَم فز فھنسک-اند انجوفد خو فودے وَم تر بسُڈ خو پے ستنک-اندے وَم قیست. بعد دپد تر چید. وے تھتے اس وے پببخت:

- آه تھت، یه فز سپر سُنت-آ؟

جوابے ڈاد:

- وُن، (یہ ۴) دِس سِبر سَت-ادے، ہر وم قیچ یے پھرک-ارد مِس جای نہ رِبد۔

وے تہت اس چید نبتوید خو روون سَت تر بسنڈ، وے خو پُخ گھپ سَنج ڈنداو۔ پوند-اند یو تر بسنڈ قریب سَت ات خُرَدب تہ گھپ ڈید:

- شیچ مے بیز-بیز-اند خرہنگ فہم اُم، کو ید مو قُر سِبر-آ-نی؟

ات ومند فقط ید سر آخرون گھپ یت تر وم غور، گمونه چود پیننخین تہ وم: - آہ قُر، سِبر-ات-آ-نی؟
بعد یو نو ترم فریبت ات یہ یے لود:

- آ-را خرہنگ-اُم وُز فہرڈنخ سِبر سنتاؤ؟ تو پُخے مو یاد خو بنای-اندے مو ڈاد مَنخ۔ وُز زین-اُم ترود، زین-اُم ترم، ات بنای-ارد چیز قُرنداو بافت؟ یہ فہنک دراز قُد، ار وُڈ-اُم خو فریبت خو دوسک-اُم بنخ دوند پرابنچ۔ اگہ نی، صاف-اُم سرغ ڈنخت!

وے تہتے دے بِنڈ خو وے قہر سفید۔ بعدے سوتہ زابنت خو فریبت خو خدیر پُخ تے۔ پرا وے جے ڈنڈ قُد خو، دوسے الاحول چود خو لودے وے-رد:

- تو چیز جہت مو-رد یروغ لوقے؟ خنر وُز-اُم تو رماد بشہندب قُر پنداو، ات تو-ت نہ فہم تَر پد چیر چورج۔ فورجت وم مرخونج-اب۔

وے پُخے خواہیں چود لوقد، ید کار دِسگہ نست، اتہ چوبنتے وے تہت قہر لپ سفیڈچ، بعدے یے چیز-اب نہ لود۔ وے تہتے گمون چود، ید یے چیز-اب اہتراز نہ کبنت، پس مو گھپ راست، بعدے لوقج:

- ساؤ، ہر جا شیچ خہ ساؤے۔ خُڈای-ارد مِس معلّم، تو-ت غلہ، سہ شیچ خُبب خُرد خرچ فرے!

وے پُخ چاست، ہلاج نست، خو قُج پونساک پینزد خو بنہب-آ-بنہب تیزد۔

وے یے گہ مئب کِریا فریبت تر مابینے پُخ۔

- آہ تہت، - لودے وے-رد یو خیاط،- تو خو خدیر فراد دستور خطا کار مہک۔ دم قُر تر دِس جای پنداو یاس ادے، یمند واین فنہ قُبد، لہک ید خو سِبر کبنت۔

یویے یاد وم تر دہبنتک۔ تا بنومبھے وم پئید۔ خیر نیست-اردے وم پیننخت:

- قُرک، سِبر-ات-سَت-آ-نی؟ اگہ سِبر-ات خہ سیخ، روون ساؤام، تی اُم تر چید۔

یہ یے لود:

- وُن، دِس سِبر اُم سیخ ادے، تر واین اچگہ چیبنتاؤ مو-رد نہ فارت!

یو یے وم فز قود خو یے ستنک اندے تر بنڈ وم فیست.

- آہ تہت، یہ فز سپر ست-آ؟

وے پُخے جواب ڈاد:

- ون آہ تہت، یہ دس سپر ست-ادے، تر واین اچگہ وم-ارد چیبتاوے نہ فارت!

وے تہت لود:

- کو سأم، خُبب اس وم فز پینخ أم، سپر یہ یا ئی؟

پد خیاط یت تر بنڈ خو اس وم فزے پینخت:

- آہ فزک، تو-ت سپر-آ-ئی؟

یہ فزے جواب ڈاد:

- آگہ تو گُمون خہ کنے، باغ دہوال تے مس واین روی ڈب، پس وُز-أم مس سپر. خئر یو یے مو فچ

اس باغ دہوال خبز-اند ڈاد منخ، وُز وے دہوال بیر-اند واین سکر-نست، پے دہوال زین-نست،
درختین خہنچک بن-بن بلند، ار باغ فہنک مو نہ لہکنست، وُز چیر-أم؟ مبرخونج-اب-ے وژپ
مو تر چید.

وے تہتے دے بند خو فاگہ وے قہر سفید. بعدے سوتہ زابنت خو فریبت دے خو مابینے پُخ تے. پرا
وے چے ڈند فُد خو، فاگہ یے دوس الاحول چود خو لودے ورد:

- تو چیز-ارد مو-رد دروغ لوقے؟ نہ لود-أم نہ تو-رد:" دم فز تر دس جای پئیداو یاس ادی، یمند
واین فنہ فب، لہک پد خو سپر کبنت!" چیز جہت تو مو گہپ نہ نروغے؟ جدوم سبب تے پد فز
نخرہج؟ بعد فہند گہ مس ڈھڈے! پد تو کار هر رھنگ زھم ارد نمک خہ پر پینبن!

وے پُخ چوبنت، وے تہت قہر لپ سفیڈج، یے چیز-اب-ے زھرہ نہ چود لوقداو، ات وے تہتے فا
گُمون چود، ادے نا حق ات دے جہت قرار. بعدے لود:

- سآو، هر جا خہ سآوے، تو پناہ بر مولا! سآو، تو دے خود ریو لشک فیے، تو-ت مس رخصت!

پی ڈیوئم پُخ مس مجبور ست، اس چید تیزد.

دے یے گہ مہب نوبت یت تر دے فشتیر. وے دادے روبرا وے چود:

- آہ تہت، تو دہق خو فرادھر پوند مه زنز! ڈو مہب اند فز خو سپر چیداو نہ فہرڈب. تر دس جای

وم یاس، لہک یہ ہم سپر خو کبنت، ہم خو ٹینہ گے فریرد.

یویے یود:

- آہ تھت، بشھند.

بعدے یاد وم خھیک خیز، ارم ہم وائس لپے زار فُذات، ہم قریبٹ بَنَخ. یہ فُز تا بنومبَخ چَرا چود،
بعدے بَنَخ گہ مس پراہنت خو پورہ یبٹ قونے سَت.

یویے وم پببخت:

- فُزک، سپر-ت-سَت-آ؟

لُودے:

- دِس سپر-اُم، خو کھل خھم ڈنداو نہ فھرڈیم، مگم تر چیدھج خہ ساوأم، فُک وخت نُسک پے آسمون
کُنم

- دِس خہ فُبد، وژ فُخھم تر چید،- لُودے یو غِدہ.

یبتین، وم فُزے تر بَنڈُ یاد، خُبٹ دپد تر چید. وے تھتے پببخت:

- آہ تھت، یہ فُز سپر سَت-آ؟

یویے جواب ڈاد:

- آ تھت ات چیز، یہ دِس سپر سَت ادے، خو نُسکے دگہ ار زمھڈ خمبنتاو نہ فھرڈاد.

وے تھتے لُود:

- خَبس کار! اتہ کو سأم، خُبٹ دے چِسُم.

بعد سَت خو پببختے وم:

فُزک، سپر-ت-آ؟

آہ-را خھیک تیر وائس خہ یبچ-ت، وُز-اُم سپر فُخ-ت. ید تو پُخے مو پچوند خیز-اند پے یے بَنر فیسٹ
خو وُز-اُم بہ غیر اس خست جھر ات خھیک یے چیز گہ نہ وینت. بِنشُر اُم مس نِسٹ، بَنر ات شوڈ خھم.

دے چارک فھر فاگہ سفید خو، خو فُستیر پُخے مس اس چید(چید-اند ۴) حی چود.

ید خیاط خالے دم فُز قتے ربد. بعد وے یے گہ مپٹے وم-رد لُود:

- یدہ، نُر تہ وُز خُبٹ تو یاس-اُم پنیداو، تو-ت تا شچبَخ ہر رھنگ روزہ یند فُذ، اتہ اس نُر اند ید تو

ناوخت رمضون تیار ات، تو-ند اییوم! تو تہ نُر اُکمندب صاف سپر ساوے!

یویے یاد وم تر دهنبت، هر جای بشهند واین وینت ات، یمندے وم پئید. تر فبگه یردے وم-رد سوال
ڈاد:

- اَ فَرَك، سبَر-ت-سَت-آ؟

لودے:

- وُز-اُم دس سبَر ادهے، یر هفته ته بنا مو-رد یر چیز-اَب خیداو نه فارت!

پد خیاط خوش سَت خو فودے وم تر بسنڈ. پرا اس تر چید تیداو خو عادت قتیر وم پنبسخت:

- فَرَك، سبَر-ت-سَت-آ؟

اته قاق ڈارگ ته خهم ڈند نه بافت، دے جهت یر فَر نه فهر ڈاد خو پراکے فئل(فعل) پوند انجیفاو. وم
خاطره سستے زار فُذ(ف.ا.د.م)، عقل ات فراستین مس وم قته دوند بشهند بلد نه فُذ(ف.ا.د.م)، ات وم
بیاذ نه رپد، پرایے(پراکے) یر چیز لوفج. بعدے دروغ لوفداو سر چود:

- خه رهنگ وُز سبَر فیم؟ تر شوره زار-بن مو یاد، ات ترم واین نست! وُز ترم تیر خهم-آه؟

پد خیاط حیرون سَت. وے بیاذ ڈاد، آرا پد فَر خلیفه تریبت-اند فح، اته فیکه جبف دم دروغ لوفد دهر ڈ
دم انجیفاو. واویلا! خه رهنگے یو رنوبنت، ادهے- "با ماه شینی، ماه شوی، با دیگ شینی، سیاه شوی!"
وے پخبین بن راست گهپ ڈاڈج، ات یویے بی درک-اَب اس چید(چید-اند) وبف حی چورج.

- آهه، فَره شیچ کے، نو-رد-اُم فهمت، توت خه رهنگ هج فح!- لوفچے وم-رد. - وُز ته-ش(ته-
شیچ) تو جزا ڈهم!. اس دستے تو-ی-اُم خو پخبین سرگردون چود، نه فهمم، وهذب شیچ که-دند.
دس جزا ته تو ڈهم، لهک پد فُکب-ارد معلوم سُد، لهک تو دس رسوا ساو ادهے، دگه بین-ارد سو پد
سبهق ات سوگ-اند مس پد نفشچک ات لوفجک سُد!

وے یر مهب گه یو خیاط یت تر بسنڈ. وے جه فُذ صهبون ات دلَقهنک اند بَنخ ات بون تَنببجک تنغ.
بعدے وم کهل-ارد چود دوسیک بَنخ، دوسے یم-ارد مالت صهبون خو بعدے تنغ زانبت خو ڈادهے وم
کهل ڈانبخ فُک(فُکب) تنغ. یر سَت کل. بعدے قمچے زانبت خو ڈو-ارهی قمچے یر وم نو ڈاد ات،
یر یر وم ستنک اس بُن چود خو رخاست. یر فهین اس ستنک جدا سَت ات، یر فَر تَیماو گهنبت. اس
وم دے بسنڈ پوند تیر غبار دوند رپد.

"پده، خو پخبین اُم اس خو نا فهمے حیر چود، دم فَر-ارد-اُم مس وم بهین یر لهف دهک چود خو پد
رخاست، اته وُز-اُم خُبب تاقه-ب رپد"- چُرته ڈاد پد خیاط. - "شیچ چیر-اُم؟ مو کارخانه خاله، یر
چه نست، نه فهم-اُم، تر چدوم طرف حرکت-اُم، نه فهم-اُم، خه رهنگ حال مو-ند!"

دے خیاط کارنگے دسگه سَت. ات دے پخبین کاربن ته شیچ یمه فهم-اُم، تر که-بن فریبت.

پد دے خدیر پُخ سُت تر یے گہ بنہر۔ بعد سُت بناگِرد مس گر-ارد۔ یو مس گرے چوبنت، وے غِذہ کھل بہ زبب کار کِبت، بعدے ہر چیز خُبث خہ فہمت، وے یے اُخمند چود، تا اک وے جای بٹھے وے فود، لہک یو وستاڈ-اندر اس وے پرا ڈپد۔

یے مہب یو یت تر خو وستاڈ خیز خو لودے:

- آہ وستاڈ، اجازت ڈھڈ، خو خایین تو-رد لوم!
- گھپ ڈہ- یو وستاڈ لود۔
- مو-رد اجازت ڈھڈ، تو ڈستے بہ کُتُم خو وژفخ اُم تر خو بنہر۔ سَام، خو تہت ات خو فِرادھر احوال فہم-اُم، وھڈپن کو چہ رھنگ۔

یو وستاڈ لود:

- بشھند، تو پناہ بر مولا! ہر جای رووان خہ، ساو۔
- وُز-اُم اس تو راضی، دے جہت تو-رد یے کاجار سوغات دھک-اُم۔ یمہ، زنز مم دپک ات گفگیر، مھڈپن تو(تو-رد)۔ اما تو تھم دپف قدر فہم۔

لودے: - دپف-اند چیز سر-ات-سودا، لہک دڈ دپف قدر آدم فہمت؟

یو وستاڈ جواب ڈاد:

- آہ-را دھڈپن عجایب کار چار (کاجار پن)۔ دم گفگیر واستہ یٹ پے دم دپک غورک بیر-اند خہ جُکے خو خہ لوقے: "خرچ پپڈا ساو!" - وتنتب دم دپک درون پلاو پپڈا سُد ہر رقم ہج پپوھند قتیر۔ تو تہ خایین کئے پپوھند پے وُم یا پھی ات سہفخ پیاز ات لونگ، یا بادرینگ، یا سی، یا یے چیزگہ، وے تہ مس واسطہ یٹ لوقے، اتہ اس دپک تہ یو خُبث نرجیست تر لگن پن! وھڈ لگن پن تہ خُبث روھز پن خو برجای تہ سبن دستار خون تیر۔ یو خھر یجے دے لود: - "دپک، فاگہ!"، پد لگن تہ خُبث قا رواز تر دپک خیز، خو پُر تہ سود خو فا تہ یادد تر دستار خون تر خو جای۔ توندپخ (توندپخ) ات نہ لوقچ:- "فُلُغ، گیر ساو!"، دم کار اک-اد۔

پد غِذہ یے وم دپک گفگیر قتے زابنت، خو وستاڈ ڈستے یے چود بہ خو قُلُغے وے-رد لود خو تر پوند ڈاد۔ پوند تہ تیزد ات خُرد-اب تہ چُرت ڈید: "آدمین زور ڈپن، لہک کو یے جانندی دوسک گرڈہ کھند خو-رد فریبین خو ار خو دُور پتنتو پن۔ شکر مولای-رد، مَاش اُم دس کاجار فرود، ادے ہم مَاش-ارد ات ہم مَاش ووقد پُنت-ارد خرچ تہ پپڈا کِبت! دے کار-اند حَققونے دس گہ دووم خہ فُبد، وُز تہ تر خو تہت خیز وژفخ اُم-ممکن مو داد قہر شِچ یمہ پُخت، ات یو مو تے مو دستور درگیل سُدج۔"

پد غِذہ واستہ-واستہ ڈد-ارہی مہب توید ات، یت یے جا-ندیر، یمند کاروون سراي۔ چاست، یمتے پین نِشچ- "مہمون حلال"، بشھندے چاست، حَققونے پراکے یمتے نِشچپن فُتج "مہمون ملال"، اتہ یہ "م" حرف چِدوم سبب قتے وئبچ خو بپڈج۔ یو دوس(دوسب،) دے کار قتے حیروون سُت، اما بشھندے

دے چُرت نہ ڈاد خو دہد تر دم کاروون سراى. چوبنتے ترم غول. يے طرفے وے سراى اند کِخارکپن قطار نئدجپن، وېف تير دېکک بن، اته هر تهم خو-رد اوقات (خِراک ۴) پئختاو-اند. يو اس يے گه طرف دکونکے نوست خو انبونک، ارم بن وے دېک ات کفگيرک خه فُد، ربودے خو پهله-يند خو وېف ته تماشا کِبت. دهڈ يے لهف بن (پن ۴) خو پُخت-و-پز تيار چود، ناستپن بالبنپن تے دم دکونک تير، دستارخون بن وېد، اوقات بن فود. دهڈ آدمبن، وے-رد-پن قريب دے ناشچپن (نيسخپن ۴) خه فُد، چوبنتپن -وے پرا-ندے يے چيز-ابن نست. بعدپن مرهت وے چود:- فُراد يه، تر ماش همراه ساو!

اته يو يے لود، فُلُغ، تر مو نزديک دے سبت، پلو هر چيز قنيرتمه-رد خه فارت، فھرڈے بيت مو خبز-اند خيداو، بعدے خو دېکک ات کفگيرک اس خو انبونک-اند زواست.

وهڏپن حيرون-حيرون تر وے چوبنت خو لودپن:

- فُرا، پد تو دېک هم خَلک ات هم خالے، دے خرچ ته اس که فھرے؟

لودے:

- غم مه کپت، دستارخون فُراخ دے بيت بت، بَروات-ابن نِب-بت، ات وُز-ته-ش(وُز-ته-شيچ ۴) تمه سبر-أم!

وهڏپن ناست ات، يوبے وم خو دېکک ربود دستارخون پهله-اند، کفگير قنيرے وم غورک بير-اند ڈاد، بعدے لود:

- خرچ، پېڏا ساو!

وے دم تے يثپن پېڏا ست لگنپن، هر يک اس وېف وم دېکک پهله فِه نرجهد ات پُر ست ات، ات خُبثے دستارخوان تے برجای خو چود. پد غڏه يے لود: "فُلُغ، گير ساو!"، ات دېکک کارنگے گير سُت. فُکب بن خو سبر چود. هر يکے اس وېف خو دل-انديرے لود: "قبات اس کار! پد خَبن زور غڏه! ناگن برکت فُرد! پد خَبن عجائب! خو خبم قتي يوم دس گه کار خه نه وينچت، لوفچت-أم بغير- پد بِنرف دروغ!"

پد کار زف تر زف ڈاد خو وے کاروون سراى صايب يخ فريپت. يويے وے تئب خو-رد لود-" دم دېکک ات کفگيرک-ارد بغير از مو بيده صايب گه بايد مه فېد!"

يويے خو يے خدمت گار قيود تر خو خيز، رمادے وے فهمتاو، فُلونے جوون-اند وے نينونه بين خه رهنگ، وے دېک ات کفگير چدوم ساخت، وے بنفداو جای که-دند. يو سُت، نا معلوم-اڻے دے فهمت خو يت، خو صايب-اردے دے پُرره يث لود. بنهب سُت ات، پد مردم تر خوڏم ڈاد. پد سراى صايب سُت حنياط قنير تر وے غڏه کهل، وے دېک ات کفگيرے اس انبون-اند واسته يکب زواست، ڈادے وېف تعيينب کله، بعد سُت تر خو زدون، وېف دستور دېک ات کفگيرے فود، خو چودے وے-ند قنير پدھل خو ربودے دېف ار وے انبونک. يو غڏه اس ماتے خَبن خوڏم-ند فُد، اس دے کار خبر نه سُت. ات پد چارکے ياد دېف وے دېک ات کفگير تر خو زدون.

صاف سحر ٻن دھڙا انڊيوڊ، خو انبُون ات خو خلطه ٻين-ٻن ڏاڊ تر دهم، ٻڍ الھف، وٻڍ-اند قارج ات مرڪب خه ڦڏ، چوڊين جو خسار وٻڍ تيرتے ويز جو هر تهم-ٻن جو پونڊين تے روون ست. ات ڦڳه-ي-ارد ٻڍ غڏه تر جو ٻنهر ڦريپت. یت تر جو چيد، دروازه تے ٻے ٽق-ٽق ڏاڊ جو دٻڊ. وے تھتے وے وينت جو اس خوشے نه فهمت، چير ڪنبت، ات وے يوشڪين-ٻن ار وے دو مهن ربنت. بعدے لود:

آه تھت تو يتتاو مبارڪ ڦڏ! شڪر مولاي-ارد! آه تھت، مو دعوا تو قتير خرد خطا ڪار ڦڏج، دي ام وُز زبا فهمت!

بعدے سوال ڏاڊ:

آه تھت، ڪو لوف، تا اڪ شچيخ ات ڪه- درد ڦڏ؟ ڇڏوم سوغات قتير ات يٿچ؟

وے ٻُخ نقل وے-رد چود:

ٻڍه تھتڪ، تر فلون ٻنهر-ام ڦڏ، ٻے مسگر-ارد-ام بناگرد ست، يو ٻے مو ڪار اُخمند چود، ست-ام وے خيز-اند ڊس وستاڏ-ادے، يو ٻے لود، اس مو-يت مس نرجيد! فهمت-ام، وخت یت تر جو چيد وڙيڦڏاو-ارد. ات تو-رد-ام ڦود سوغات ٻے دٻڪ ات ٻے ڪڦڳيرڪ!

لپ بشهند! مسگرے هنر- ٻڍ هر يڪند نيت! زور وستاڏ-ات سڏج- اس دے بيدے ڪار گه چيز؟ خو قيچ ته سٻرچيداو ڦهرڙيے. اته نھا بغير اس دٻڪ ات ڪڦڳيرم ٻے چيز گه بيدے ڪاجار نه ڦڏ؟

تھتڪ، دم دٻڪ ات ڪڦڳير-اند نرڇ نيت! هر وخت خيداو تو-رد خه فارت، رٻيے ته دم دستارخون پهلے-ندے، بعد ته دم ڪڦڳيرڪ قتير واسته ٻڍ دم ٻيے ٻے دم غورڪ بير، لوفے-ته -"خرچ پڏا ساو!"، وے ٽٻ ته اوقات (جراڪ) لگنن تير پڏا سود. بنومني قوميات تر مدارزابت قيو، اته دم دٻڪ خاصيت ته تو-رد هي-يت-تي سود.

دے ٻے گه مٻڙے ٻڍ خياط ڦڪ جو قوميات تر مٻمونه قيود. لودے وٻڍ-ارد، مو خدير ٻُخ يٿچ، دوسڪ تشڪيلے (خڏايے). تر مدار-ارد-ٻن دے قوميات جمع ست. ڏست بنڇ-ٻن ڦود لٻمالٻن قتير، ڏستين-ٻن ڦرئود، بعد-ٻن دستارخون ٻيٽ چود جو ناستين. ٻڍ دے ٻُخے وم دٻڪ ڪڦڳير قتے اس انبُون-اند زواست، چوبنتے ٻيے دوسڪ ڊگه سڃ، زارڏ-ارد گھنبت، ٻيے بنا اڪه نيت، وے ٻيخ دوس روشنت ست، اته خردٻڙے لود، مُمڪن ٻڍ مو-رد نمايد. ربودے وم دستارخون پهلے-اندير، ڪڦڳيرڪ قتيرے واسته ٻيڪٻ ٻے وم-ند ڏاڊ، چودے دعا جو لودے: -"خرچ، پڏا ساو!"

ات ٻيے چيز-اٻ ڪار نه ست. "آه-را ٻڍ چيز گھپ؟ چيز خطا ست؟ يا اس وم ٻيے گه طرف مگم ديم(دي-ام، ديم)؟" ڦايے دے ڪار ٻيے ٽاف گه چود، ڦايے بلنددے لود-"خرچ، پڏا ساو!"- ٻيے چيز-اٻ پڏا نه ست. يو هم عرهق چود، هم بنرمندھ ست. وے تھت-اند وے چُرت وٻرون ست، قوميات-ٻن الھف شينت جو وے تھت-ٻن تر بشهند حال ڦود، وے-رد-ٻن لود، آه-را سود گه وخت خطا، گھپ نيت!

وے پُٹھے صاف تعین وم دپک ات کفگیر چوبنت، فہمتے، ہر تھم خہ یے وبف بدھل چورج۔ اما شیج از چے انجھٹے؟ دزد بیو، (ات ۲) گُمون اس ناو-ڈیٹ! بعدے دوسک گہ چُرت ڈاد، وے بیاد ڈاد، ادے وم کاروون سرای حَققونے نوم "مبمون ملال" قُد، اتہ یو یے دے کار تا آخر پُخ چُرت نہ ڈاد۔ باید اُبیار (ہوبنیار ۲) خو انجوفج، ممکن تر وم کاروون سرای صایب غور مس وے دپک گھپ فریبت۔ ات قہت یو خہ قُبد، وے-رد اکہ سر درکار کاجار!

دے خدیر پُخ کار ببدپخ فریبت۔ ات نرجیس اُم تر دے دیوم پُخ، وے کار خہ رھنگ سٹ۔

یو دبپخ توید، بعد یت تر یے بشہر۔ الھقے وے بشہر چرخ ڈاد، یود-ات۔ یمے چوبنت، مے-یت-وے یے پُنبخت، بعدے یے کِنارہ یے بشہر-اند سؤد خدارج صایب بناگرد۔ یو خدارج صایب چوبنت، یو کار-اند سعی کِبت، بشہند تر بیت چورچن، دزدے نہ کِبت، حرمت فہمت۔ بعدے فنہ کار بن مس وے اُخمہند چود۔ یے مپٹے ید خیاط پُخ خو وستاڈ-ارد لود:

- کو اجازت ڈبت، سأم تر خو بشہر، خو تہت-اُم یدہ خوند سال نہ وینچ۔
- بشہند!- راضے سٹ یو خدارج صایب۔- وُز-اُم اس تو یے چیز-اٹ خطا کار نہ وینت، تو-ت مو-رد حَققونے خذمت چود، دے جہت وُز تہ تو-رد دھک-اُم سوغات بہ زیب مرگب۔ اتہ تو باید بَنفج وے (وم ۲) مہ ڈہ، اتہ لپ ویز مس وم مہک۔ بشہند چوشچ وم-رد ڈہ، تازہ وم نگہ کے۔

ید غڈہ یے سوال ڈاد:

- دِس نازیون مرگب مو-رد چدوم کار-ارد درکار سؤد؟
- بی غمب زے وم خو-رد۔ وم-ند دِس خاصیت – یہ فھر ڈبڈ ہر مپٹ تو-رد کمے-کم یے طلا یے سیکہ دھک چیداو۔
- اک-اد کار خہ رھنگ سؤد؟
- یے چادر تہ زمہڈ تے وبڈے، مابین-اند تہ برجای دم خو مرگب، وم خیز (راست ۲) پاڈ تہ دوست اس زمہڈ سببے خو دعا تہ کِنے، بعد تہ لوٹے: "اچچہ، مچچہ، پچچہ"۔ ید مرگبے دے اعغد، اس وم غنق-اند تہ سیکہ وانبت۔
- اہ-را مرگب قیچ سیکہ کارخانہ نست، ید تنگہ اس کہ-دند پبڈا سؤد؟
- تو گھپ حق، اما مو گھپ مس حق۔ اک دم مرگب-اند دم خاصیت اک دِس، خوند تاق-اُم خُبب دے آزموڈ چود۔
- ید غڈہ خوش سؤد، خو لُق-پھر (لُق-لپھر ۲) کِبت جمع، دوسک ٹنبہ مس زئزد، ڈبڈ ار خلطہ یک، پُنتنود وم مرگب تے خو ڈبڈ تر پوند۔ اس قضا، یو مس یادڈ اک تر وم "مبمون حلال" کاروون سرای، یہ حَققونے "مبمون ملال" خہ قُد۔

یو دبڈڈ ترم، اس خُفار طرف بن ترم محلہ بن، ات مابین اند مپدونک۔ خو مرگب یمند ڈبڈ منخ، بعد وبف خو نو ہمسایہ بین قتیر چق-چق درو سٹ۔ ببندد فبگہ سؤد ات خیر نیبت۔ ید جوونے دبف خو نو بلدبن-ارد لود:

- ہر چیز تمہرد خہ فارت، رمے بیبت، لہک مم سراى صایب تمہرد قیرت، نُر بنہب-یت مو مپمُون!

وہڈبن غل نہ ون لوئج ات نہ نى، اتہ یو بیے وم سراى صایب قیود، خو لودے وے-رد:

- فراد، رمے، قہربن مَاش-رد چین کباب، خاکنہ، گرڈہ، سفحہ، گرڈہ یت کُلچہ، ترُبز ات خرُبز، بعد جای ات مہوہ، عسل حلوا قتیر، اتہ ہر چیز گہ شیرینے تو-ند خہ یست.

پد صایبے رماد، فُک-بن دہف-ارد دے خرچ فود. فراد بعد عجایب سُنت، پد چہے ات، چیز-ارد دے کار حاتم طایی دستور.

پرا اس بنفداو پد صایب یت، دے غڈہ-ی-ارد دے لود، خو حساب برابر کینت. جوابے ڈاد، ادے دوسکٹ اک-یودند نِب ات وُز تہ ش (وُز-تہ-شچ) تو-رد تو خرچ پول فہم. وم خو مرگبے یاد تر بننڈ، وم پرائدیے ربود لہمال، وم خبز پاڈے دوسک سبنت، بعدے چود دعا، لودے "اچچہ، مچچہ، پچچہ"، ات یہ بیے دوسبٹ اعغد خو تُقے چود بیے سیکہ. یو بیے وم سیکہ وے تئٹ ار بنخ فرئود خودادے ارخو جیبک، لہمالے چود تا خو ڈادے تر بیست. بعد وژیفد تر خو اُجرہ (حجرہ). گمُونے چود اس وے کار بیے چہے خبر نہ سُنت. اتہ پد صایبے وے سُنرت، خو وے کارے فُک فہمت خو یت، خو جای تے نوست.

پد دہد، دم سیکہ بیے دہک چود دے صایب-ارد، یو بیے نیم وم بھا وے-رد وژبیت خو اس وے خبز-اند اندوید خو توید.

پد بنہب از نیم مس نرجهد ات، پد کاروون سراى صایب سؤد واستہ یٹ وے مرگب تر وے مانن مرگب قتیر بدھل کینت. پد غڈہ صاف سحرکٹ اندیزد، وم مرگب تیر سفینت خو تر خو بنہر طرف روون سؤد. ات فہگہ رہ تر خو چید فرابت. وے تہت ات وے فرادبن وینت وے خو خوشبن سُنت. بعد اس دیدار، وے تہتے وے-رد سوال ڈاد:

- پُخک، کو نقل کے، کہ-درد-ات فُد ات چیزات وینت ات، چیز ات اُخمند سُنت. تو کار اگہ بشہند تیار خہ سُنچ، مو گمُون، بیے چیز ات مس خو قتیر مَاش-ارد سوغات ممکن فورج.
- آہ-را وُز-ام تر فلون بنہر فُد. سُنت-ام خدارج صایب-ارد بناگرد. مو کار بشہند تیار سُنت ات سوغاتی-ام مس تو-رد فود. تو سوغات پدہ تر بننڈ فیسچن.
- گمُون-ام، تو-ت یا قارج، یا مرگب فورج. قراج-ات خہ قارج بشہند، ات مرگب یو-درد مس فنہ.
- آہ تہت، دسگہ مرگب مم دنیا تیر لپ کہم، - جوابے ڈاد وے پُخ، - وم-ند مخصوص صفت. آہ-را وُز تمہرد چیز لوم، بئمنی تہ خُبٹ خو خُبم قتے ونبت!

دے بیے مہبٹ گہ فا پد قومیات سُنت جمع. پد غڈہ بیے خو حویلیے مابین-اند وپڈ چادر، وم مرگبے فود، یمتے بیے وم وربمت، وم خبز پاڈے دوسکٹ سبنت، بننڈے دعا، لودے: "اچچہ، مچچہ، پچچہ". ات یہ مرگب قرار، بیے چیز-اب تعغیرات وم-ند نہ-سُنت. بعدے خو زہرہ ڈاد باڈ خو خو کھلے خہم ڈاد خو خو جای تے نوست. وے تہت دوسبٹ خفہ سُنت، مپمُونبن-بن وے شینت، بعدبن تاید. پد غڈہ بیے

فہمت، وے مرکبے ہر تھم خہ بدھل چود۔ بعدے خو خدیر فراد-ارد لود: - وُز گُمون-أم، اک-م مرکب
اکہ مو مرکب نیست۔

وے خدیر فرادے پُنبخت:

- چیز جہت؟
- وم مو مرکب-اند تُلُو وم ارھی نہلین-بن اس بیر بنین قُد ات، یو خبز پرا نعل زبرد۔ ات مم-ند
هر خقار نعل از بیر بنین۔

وے خدیر فراد لوفد:

- وُن، مات تو کار (مو-ات-تو کار^۴) یکرنگ دِقبست۔ وُز گُمون-أم، مَأْس قُرثے ید کاروون سراى
صایب حَبْنَب عبرت ڈاد۔

شِچ ید-أم تَر دے فِشتیر کار۔ بعد اس وے-یے-دے، اس چید-ند، اس وے، وے تھت حی خہ چود، یو
سُت تَر یے بنہر، ترمے وے زابنت خو-رد بناگُرد یے سپن تَنبِیج۔ ات سپن تَنبِتاو نازُک ات قین کار۔
یو خقار سال تر وے خیز رپد۔ یے مہٹے خو پِیش بہ نا کھفند وے بنہر-اند وینت، یو یے وے تھت ات
وے فرادھر نقل وے-رد بعد بعد در بارہ وِپ گُمون، ید " مہمُون حلال " صایبے وِپ-تے نرخ بد خہ
ننڈج، دے یے مس خو پِیش-ارد لود۔

ات ید غَدہ کار بشہند اُخمہند سُت دے خقار سال-اند۔ یت یے مئب تَر خو وستاڈ خبز خو لودے:

- آہ وستاڈ، یدہ تو-ت مو کار اُخمہن چود۔ اجازت ڈھڈ، سَام تَر خو چید، خو تھت وینتاو۔ زمو نہ اک۔
دِس، یے مہٹ چسے آدم یست، یے مہٹ ات چوبنت، یو نیست۔
- آہ-را ساز، گھپٹ نیست! - راضے سُت یو سپن تَنبِیج، - تو-ت بشہند بناگُرد مو-ند قُد۔ دے جہت،
لہک خاطرہ اس مو توجہ فُبد، وُز تو-رد یے کاجار دھک-أم، یمہ، زے مم بوجینک، ات ار مم
درون یے سوتہ۔

- ات سوتہ مو-رد چیز درکار؟ - حیرون سُت یو غَدہ۔
- خدای جون، فُک دنیا تو-ند فُید ات، دِسگہ سوتہ تو-ند خہ نہ فُبد، تو کار بی درک۔ اک دے سوتہ
بند دِس صاخیت۔ آگہ تو خابیس کنے، خو کاجار وژ پپتاو، وے یے چدوم شَقب فہند ات فنون قتے
خو-ند خہ چود، یہ دِگہ دم بوجینک قتیر تر وے خیز، بعد تہ خو ڈست ریے دم تے، لوقے "
سوتہ، تَنبتے اس بوجین!" ید تہ فَر بنست اس بوجین-اند نبتیزد خو دِس تہ وے ازود۔ ازم ڈید،
ادے یو تہ وے تَنب اس خو کار بنہمُون سود۔ دے لود-ت: " سوتہ، بہس"، ید تہ وژ فخت ار خو
جای۔

ید غَدہ خوش سُت، خو وستاڈ-اردے قُلُغ باد چود خو تَر پوند ڈاد۔ یو مس فریبت تَر دم " مہمُون
حلال " کاروون سراى۔ بشہند یے چوبنت، یہ پراکے " مہمُون مالل " قُخ۔ دے سراى نومے الہف چُرت

ڏاڏ، دے معنی چیز. لودے خو-رد، یودند ملالے جای قُذج-ات، وُز باید اُنسیار (هونسیار ۴) فیم (قے-أم ۴). خه بئُذج-أم، مم صایب بنا کنته شَقب.

بعد وے (صایب م) سرای-اند الھف مېمُونېن ات الھف خِذمتگارېن قَتیر بلد سُنْت، وے خوجعینے مس وینت، چاست- وے قالب-اند معلوم، لپ عییار.

تر فېگه-ره، دستارخون تیر یدِ مردم دے نوست، یو یے چوینت، یدِ سرای صایب یے کنج-اند نوسچ ات، خیچ اب ته گھپ نغورد. یدِ خیاط پُخ بعد لود:

- اہ-را دس-أم بئُد، یمه مَأش ملک-اند مس فنه عجایب کاچار یست. مثال، لودین هر چند خه یست دېک ات کفگیرک. اما وهډېن دېف فک دېک ات کفگیرچناوینست، دوند جھت تو خایین تے تو-رد اوقات دهک-ېن. هر خوند خه خهرے، خهر! یا بئُد-أم، هر جانده خه یست دس مرگب، قهرډېد هر مېب یے طلا سکه تُف چیداو. راست خه لوم، وُز-أم دېف ساخته کاچارېن نه وینچ، اته لپ مردم دسگه لوقاً. ات اک-و کاچار یو شیچ مو جه خه، اس دېف قهرډ عجایبات خوند-ها بیدے.

یدِ سرای خوجعینے دے گھپ بئُد خو فکریے چود: "دېف څو کاچار-أم مَأش خو-ند چود، ات دے ارهیم ته مس یے رقم تے تر جهنگ وېډ-أم!"

یو تانیمه بنهب بڅے صبر چود، فُکېن ڏاڏ تر خوډم. یت قرارکډ تر دے غڏه کهل، چوینتے یو تر خوډم ات یدِ بوجین وے کهل بیر-اند. یدِ صایب خوش سُنْت خو واسته یبڅ خو دُست ائیرت تر وم بوجین خیز، لهک اس وے کهل بیر-اند وم تازد.

اته یدِ غڏه یے اس قهستک اب تر خوډمک تے خو وېډج. دے صایب دُست تا فریپت تر بوجین ات، یدِ غڏه یے ڏاڏ وتئنډ وے دُست-اند خَبنډ قهپ خو لودے: "سوته، نبنتے اس بوجین!"

یدِ چارک دس لچ سُنْت، قریب فېد خو نوم رننست.

بینخېس، وُز-أم خطا چود، مو-رد یے چیز-اب درکار نیست! مو دُست تاریکے-نده اس خو ترم تر تو بوجین ڏاڏ!

- وُن، خطا یت چود، دېک ات کفگیر ات خه خفت! ات مرگب ات مس بدهل خه چود! دهڏ کارېن-ېن اس خو ترم قدا؟

- چدوم دېک؟ چدوم مرگب؟

- اته، تو گویا نه فهمے. مو قرا دهر کاچارېن. بغېر رنوبنچ-ت؟! یمه، شیچ ته تو بیاد وېډ-أم! سوته، نبنتے اس بوجین!

بعد قا څو-اره ی سوته وے تے انگخت.

یو یے چوینت سوته یند رحم نیست، قهرډېد معیوب وے چیداو.

بعدے لود:

بہس! بہس! توبہ-ام چود. توبہ، فُکب تہ شیچ وژبب-ام!

تیز-دے! اگہ نی، فا تہ دوسگہ مس تو ادب ڈبن!

یو چارک دے تر پرا ڈاد ات، ید غدہ خو بوجینے زابنت خو روون سُت وے دھم تے. ست-پن تر وے زدون، وم دپک ات کفگیر کے اس وے زابنت، تعین وم چوبنت، وینتے، یمتے خُلیک اب"م" ات "ر" نیشچن، یعنی مسگر نینونہ یست، بعد ست-پن تر طویلہ (تنبیلہ^۲)، مرگبے مس وژببت. ید غدہ بے فانوس زابنت، چوبنتے وم مرگب-اند وم پرا خبز پاڈ نعل اس بیر زبرد رھنگ. بعد نببا بنبت سُت وم مرکب تیر سوار، بوجین ات انبونکے ربود خو زباندے خو اس دم سرای نبتوید.

وے بے گہ مہب خیر پل قتے فریببت تر خو چید.

وے تھت ات وے فرادھر بن وینت وے خو خوش ات زار بن ست. کنار بن انجوڈ ات، کللہ بے دست ات احوال پرسی بن چود، ات وے تھتے اس وے پببخت:

- کہ-دند-ات فُڈ؟ چیر ات چود؟ ات سوغات ات مس فورجا؟
- وُز-ام تر فلونے بنھر فُڈ، سُت-ام بناگرد سپن تنبیج-ارد، اتہ تو-رد-ام بشھندے زار کچار فود،- جوابے ڈاد وے پُخ.
- چدوم قیمت کچار ات فود مو-رد؟
- سوتہ!
- آہ تھت، ممکن تو-ت گمون چود مو-ند تھت ات ارہ نست، ات خُبب خو-رد بے خُخچک مس بنچبتاؤ نہ فھرڈیم (نہ فھرڈی-ام^۲)، ات اس وے-ندیر گلتک چیداؤ اس مو دُست بغیر نہ یادڈ؟
- تھتک، ید اس وبف ساڈہ سوتہ یبن ادے تو-ت خہ وینچ، نست ، - جوابے ڈاد وے پُخ، - ید دسگہ سوتہ یدے دے قتی-ام خو فرادھر دپک ات کفگیر ات مرگب-ام پرجوڈ.

بعدے دے واقعہ، ید تر " مہمون ملال" خہ فُڈ، لودے دپف-ارد.

خُب قابل ات نبتوید، آہ تھت،- لودے وے-رد ید خیاط، - ات شیچ دپف خو قومیات مگم فا بے تاف گہ جنت-ام، لھک یدین تر تشکیلے بیت (خُڈا بے^۲)، فھمبن، تمیت دروغ گوی نست!

وے بے گہ مہب بن دھڈ قومیات قیود. سر پرا بے ید خدیر فراد بشھند خرچ ڈاد خو دپک قتیر. تر خیر نیست ارد بے گنجے حویلے ندے پھم بن چود چادرک، ید بے گہ پُخ وم خو مرگب فود، چودے دعا، واستہ بیٹے لود- "اچہ، مچہ، پچہ"، اتہ یہ مرگبے ٹو-ارہی سیکہ وم چادر تے پتنتوڈ. ید فشتیر پُخے خو انبورک زابنت، چودے بے دمند وبف (سیکہ بن^۲) بے چند کھند خو ہر یکے خو مہمون بن اردے دھک چود. وھڈبن خوش ست. بعد ید بزم ات- جزم تا نیمے بنھببخ دووم چود، دھف ات رباببن- بن زابنت خو ساز لوڈ ات رقص (رقاصے^۲) سر ست. اس نیمے بنھب ترم دی ات فُکب بن سیر ات خوش ات راضے اس مہمونے یبن تر خو چدین تاید.

دم يے گه ڦيگه، ڀد خياط خو پڄڻ قتيرو نوسچن ڦود ات، ڀد خديرو پيښخت:

- آه تهت، مائش چيد-اند فڪٽ پراڪه دستور، اته تر بسنڌ وم مائش ڦز نه وين-آم. يه ڪو ڪهد-ارد ڦيد؟
وے تهتے فهمت، مگم خو خطا ڪار-ارد اقرار سوڊ، دونڊ جهت، يے طرفے فقط نعبت خو عملے
چود، بعدے لود:

- آه تهت، وم ڦز-اند خو-رد ڦيگه جڳف ڀروغ لوڦد وم دهرڌ ڦڏج. ڦز-آم وم جزا ڏاد. وم ڪهل-آم ڏاد
تئغ، بعد-آم دوست ڦمچے لچ مس وم چود. يه اس بناج رخاست. ڀس-آم بسنڌ ادے، اس خو گلے يه
يے ڀگرگه نه ڦهرڌاد مال قتيرو تر پاخ سينتاو، ست تر هر چڊوم ڄه دره، اته يے روپڄڪ غار-
اندے چود خو جاي. روپڄ يڻچ تر خو رنڄ، نو ترم دڀڄت وينڄے، تر تارڪے ڏو ڄيم تر وے
ڏهوڀن. بعد ڀد روپڄ سھم-اند خو رڄيڻت. پوند-اند پے وے-ندے (وم-ندے ۴) ڏاڏج ڄرس.
- آه شيخ-روپڄ، تر ڪه-يت ڀس بي سمر روون؟ - پيښچچے اس وے (وم يو) ڄرس.

يو (يه ۴) گير سڏج خو لوفجے وے-رد:

- مو تے-ڀن ڏو سھم اجڀن ڄيمڀن ڏنڄ خبره! ڀس گمون مو-ند، ترم ممڪن چڊوم ڏبو ٿو دڀڄ!
- آه-را ئي! ڏبو-ات جن تر رنڄ چير ڪڀنت؟ يه ڦرڻ قننڻ وڙڦڄ-آم، - مصلحتے ڏاد ڄرس،- بعد حي
وے ازم-اند ڪن-آم.

دهڏڀن وڙيفد، يت-ڀن تا وم (وے ۴) غارڀڄ. ڀد ڄرسے تا ڏاد ترم ڪلهه، اس بناج مے (مم ۴) روپڄڪ تر
تير زڀد خو رڄوست. ات ڀد روپڄ پس وے يڻ. الهڦ جاي ڀن رخاست ات پے وڀڦ-اند عسل ڄڦينڄ
ڏاد.

پيښختے:

اي شيخ-روپڄ، اي ريس-ڄرس! تر ڪه-يپت ڀس ڙڻبت-ا-ڙڻبت روون؟ وهڏڀن ست گير خو، خو
ڪارنگے ڀين وم-رد نقل چود.

- تيبت، ساوڀت مو قتے! - لودے وڀڦ-ارد ڄڦينڄ،- مو-ته هر ساختے "ڏبو-ات جن" بناج چيد نه
ڦهرڏڀد!

ڄرس ات روپڄ ڀن وم-ارد باور نه چود. ات ڀد روپڄڪے لود:

- آه-را مائش-آم ڦرڻ اس تو غلله يت، هم مائش قوت اس تو زيات، اته دے حال قتے اس وے نا
معلوم حيوان-آم بناج يت (ڏويد ۴).

نه ڦهر-آم ڏاد ادے خو غنڦ يپت-آم! ات تو چيز چيداو ڦهرڏيے؟

- تر روشت مورچ ڄلے مه چس، تر وے ڄيڻے چس!- جوابے ڏاد وڀڦ-ارد ڄڦينڄ.

- پد خرس ات روپخ بن بناج پے بناج تر وے (وم ۴) روپخ رئخ طرف فا روون ست ات، پد خفینخ دبف همراه اس تیر، هوا فہ. خرس ات روپخک بن اس بناج وے رئخ پرا-یند گیر ست، اتہ پد خفینخ فز-فرتے روونت خو دب ترم. یہ یت صاف پرا تر وم فز خبز خو ناست وم شلک کھل تیر. بعدے دے ڈاد وم نبش، وم خبمبن-بن تارک ست. یہ ے ٹو-ار ہی چرخ خو گرگنوبنہ ڈاد خو اس دم بین-اند زبڈ. اس سہم خرخک گھبنت خو رخاست تر دھبنت، خو اس وے وخت-اند تا نرپخے ے چھے وم نہ وینچ. ے چے-رد شیچ معلوم نست، تر کہ یہ بپد!

وے پخبن-بن دے بند خو خوش بن ست خو آلف بن شینت.

- یدہ،- لودے پد خیاط، - وُز-ام خو چاق عمرے وینت. اتہ تمہ تھم دے خو سوتہ خاصیت اچ وخت مہ رنئسبت!

.... بعدے زابنت خو همراه تلفون خو مو-ردے قیود. پینختے: - آہ-ڈہ، فک ات دم سوگ نشت-آ؟
جواب-ام ڈاد:- وُن! لودے:- پس تو-رد خیر ات برکت، سلامت فے!

وے گوبنہ یک ربیداو علومت تُکمہ یکے زقت ات اک-اندن یم سوگ مس تیار ست.

19.02.17 نیشچ سبخ

۲۲ جولای ۲۰۱۸ گرڈبچ سبخ